

Cyril a Metoděj 1150 let

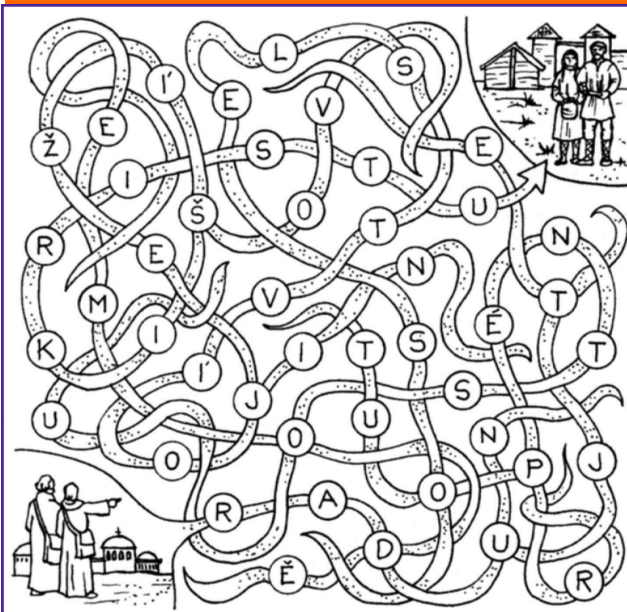
Pozvánky

Připravuje se:

- ⇒ Biblická soutěž pro děti na téma **C+M**
- v sobotu 9. března od 15. hodin - pro starší děti vědomostní, ti mladší namalují obrázek, který pošleme do soutěže na Velehrad (viz. níže)
- ⇒ **Pout' rodin a zároveň pěší pout' na Velehrad**
v sobotu 11. května (podrobnosti v dalším zpravodaji)

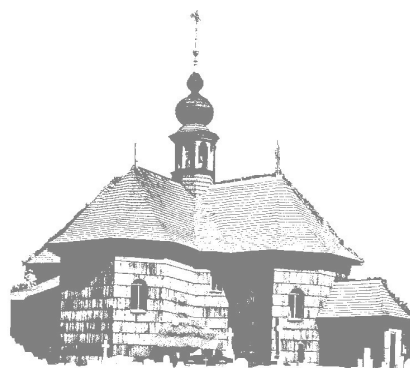
- ⇒ Výstava **Tři století cyrilometodějské tradice na Moravském Valašsku** ve Valašském muzeu v přírodě v Rožnově pod Radhoštěm (28. 3. - 31. 8.)
- ⇒ leden – červen 2013 - Lektorské (muzejní) programy pro školy zaměřené na cyrilometodějskou tradici v Muzeu regionu Valašsko - Vsetín, Valašské Meziříčí
- ⇒ **Děti, vydejte se Cestou dvou bratří!** Výtvarná soutěž pro děti. Výtvoři musejí mít formát A3 a splnit téma, které se týká životů Cyrila a Metoděje. Výtvarné práce mohou děti ve věku 3 až 11 let zasílat až do 31. května 2013 na adresu Stojanova gymnázia na Velehradě.

Končiny s pochováváním basy v úterý 12. února od 17. hodin v restauraci U Muzea bude připraven program pro děti, soutěž o nejlepší masku, koblihy, živá hudba.

Pro děti

Konstantin s Metodějem se po důkladné přípravě na svůj misijní úkol vydali spolu s poselstvem z Byzance na Moravu. Po dlouhé a namáhavé cestě došli do sídla knížete Rastislava, kde byli slavnostně uvítáni. Bratři překonali všechny obtíže cesty. Posilovalo je totiž vědomí, že je Bůh posílá zvěstovat Slovanům... (dokončení v tajence). Projdi cestou z Byzance na Moravu. Když posbíráš na správné cestě písmenka, získáš tajemku.

FARNÍ ZPRAVODAJ

farnosti Velké Karlovice

číslo 22 únor 2013

Masopust / půst

- 11. 2. - P. Maria Lurdská - Den nemocných
- 13. 2. - **Popeleční středa - začátek půstu**
- 22. 2. - **Svátek Stolce sv. Petra**
- 19. 3. - **SLAVNOST SV. JOSEFA**

Z poselství papeže k 21. světovému dni nemocných

Cítím se být zvlášť blízko každému z vás, drazí nemocní, kteří kvůli nemoci a utrpení prožíváte v léčebných zařízeních nebo i doma těžké okamžiky zkoušky. Kéž se ke každému z vás dostanou slova útěchy, vyslovená otci 2. vatikánského všeobecného koncilu: „**Nejste ani opuštění, ani neužiteční, ale vy jste povoláni Kristem, jste jeho zářivým obrazem**“

Evangelní podobenství, které vypravuje svatý Lukáš, se řadí do série příběhů převzatých z každodenního života, jimiž Ježíš dává pochopit hlubokou Boží lásku ke každé lidské bytosti, především pokud se nachází ve stavu nemoci a bolesti. Závěrečnými slovy podobenství o milosrdném Samaritánovi „**Jdi a stejně jednej i ty**“ (Lk 10,37) Pán zároveň ukazuje, jaký postoj má zaujmout každý jeho učedník k ostatním, zvláště k těm, kdo potřebují péči. Jedná se tedy o to, abychom díky intenzivnímu vztahu s Bohem prožívanému v modlitbě čerpali sílu z nekonečné Boží lásky a jako milosrdný Samaritán byli každodenně a konkrétně pozorní vůči tomu, kdo je zraněn na těle nebo na duchu a kdo žádá o pomoc, i když je neznámý a chybí mu prostředky. To platí nejen pro zdravotnické pracovníky, ale pro všechny, včetně samotného nemocného člověka, který svou situací může prožívat v perspektivě víry. Člověka totiž nevyлéčí to, že se utrpení vyhne, že uteče před bolestí. V přijatém utrpení naopak vyžívá, spojen s Kristem, který také trpěl, podpírán nekonečnou láskou.

Zdalipak půst, který si já přeji, říká Bůh, není toto:

*Rozevřít okovy svévolí, rozvázat jha, dát zotročeným volnost, každé jho rozbít? Cožpak nemáš lámat svůj chléb hladovému, přijímat do domu utišťené, ty, kdo jsou bez přístřeší? Vidiš-li nahého, obléknout ho...? Tehdy vyrazí jak jitřenka tvé světlo a rychle se zhojí tvá rána. Před tebou půjde tvá spravedlnost, za tebou se bude ubírat Hospodina sláva. Tehdy zavoláš a Hospodin odpoví, vykřikneš o pomoc a on se ozve: "Tu jsem!" Odstraníš-li ze svého středu jho, hrozící prst a ničemná slova, budeš-li štedrý k hladovému a nasytíš-li ztrápeného, vzejde ti v temnotě světlo a tvůj soumrak bude jak poledne.
(Iz 58,6-10)*

Aktuálně

Jak vidí volbu prezidenta kardinál Miloslav Vlk?

Volební účast (59%) je jistě pozitivní v situaci, kdy se mluví o politické letargii širokých vrstev. Skutečnost, že byl zvolen výslovně levicový kandidát, ale neznamená, že společnost je z velké části orientována doleva. Poměrně vysoký počet, skoro polovina hlasů, zvláště mladých lidí, pro Karla Schwarzenberga jako pravicového kandidáta, reprezentujícího staré tradiční hodnoty, které naše společnost postrádá, ukazuje zřetelně, že i u nás se pomalu rodí trend, který je ve světovém měřítku živý, totiž hledání hodnot, smyslu života, dobra a pravdy atd. Ovšem předvolební kampaň prozradila, že mnoha lidem nevádí určitá orientace levicového kandidáta na minulost, na její metody, poměrná arogance, lež, manipulace a značná absence hodnot. Zároveň je patrné, že lidé nejdou důsledně za pravdou, že málo racionálně uvažují, snadno podléhají manipulaci nepravd a lživých argumentů. Lze z toho udělat souhrnný závěr, že jsme se s minulostí ještě dostatečně nevypořádali (právně, politicky a ideově) a že se tedy vrací, abychom ji znovu prožili. Ale přece jen hlasy pro Schwarzenberga ukazují určitý silící posun doprava – a to je značná naděje pro všechny, kteří volili pravicového kandidáta. (zkráceno)

Zprávy z farní rady

Hodnocení adventu, adventního bazaru, Vánoc - návrh konání vigi-

lie na Štědrý den kolem 16. hod zejména pro rodiny s dětmi.

Schola, scholička - nabídka P. Mikeškové na vedení scholičky, doporučeno společně projednání s vedením scholy.

Biblická soutěž pro děti v sobotu 9. 3.; organizaci zajistí Zvěřinová spolu s vedením scholy (K. Janotová).

Setkání mládeže na Velehradě 23. 3. - naše mládež se zúčastní s vlastní dopravou auty, případně se přidá k vsetínské mládeži.

Děkovná pout' rodin na Velehrad (Vsetínský děkanát) **v sobotu 11. 5.** - pojedje se autobusem cca ve 12. hod. z Karlovic, mše v 15. hod.; návrh - spojit s tradiční pěší poutí, kdy 2. autobus by vyjel už ráno a část cesty bude pěšky cca 20 km (bude upřesněno na další schůzi).

Informace topení v kostele - o. Rastislav informoval o zastavení vypracovávání projektu na nové topení v kostele, z důvodu návrhu výměny topení společně s lavicemi.

Norské fondy - o. Rastislav byl pověřen, aby se setkal společně se zainteresovanými osobami z důvodu získání informací o podpořených projektech v rámci norských fondů a projednání možné spolupráce.

Otevřené brány - náš kostel se zapojí do tohoto projektu s možnou dotací od Zlínského kraje.

Noc kostelů - zapojíme se bez kulturního programu, pouze bude kostel otevřen s průvodcem do 22. hod.

Církevní restituce - farnost bude mít k dispozici seznam svého majetku a bude se v brzké době hlásit o vlastnictví.

Lidové misie - návrh uspořádat lidové misie v roce 2014.

Rok víry - modlitba

Modlitba je setkání s Bohem. S Bohem, který existuje, který je živý a podobně jako kterákoliv jiná osoba ovlivňuje skrze tato setkání můj život. Proto vždy dříve než se začnu modlit, je dobré, abych si tuto skutečnost uvědomil: **Nyní se setkám s někým, kdo o mne stojí, s někým, kdo se o mne zajímá a kdo mě má rád.** Modlitba je vztahem lásky mezi osobami, Bůh mne miluje vždy osobní láskou, jako konkrétní osobu, miluje mne takového, jaký jsem, a nezamýšlí mluvit ke mně a milovat mě, pouze budu-li doko-

nalý.

Modlitba je:

- Přítomnost v Boží blízkosti.
- Darování sebe sama Bohu.
- Moje odpověď na dary, které jsem dostal.
- Je naslouchání, které proměňuje moje myšlení tak, že mám rád Boha, lidi i celé stvoření.
- Otevřené dveře, skrze které vcházím do budoucnosti a nejsem tam sám.
- Smutek i radost, bolest i smích, prázdnota i vzpruha.
- Jedno velké setkání s Bohem, pro které jsem se rozhodl; přišel jsem; udělal jsem si čas, jsem zde a je otevřeno.

Když se nám podaří setkat se skrze modlitbu s Bohem a tím vstoupit do komunikace s Ním, netýká se to pouze našeho rozumu, smyslů (pocitů) nebo těla, ale ještě i něčeho dalšího, co v sobě má naše já. Je to místo, kde se mění mé postoje, úmysly, je to místo, které nás převyšuje – je to naše srdce (duše). **Právě srdce má schopnost navázat kontakt s Bohem.**

Je to naše skryté centrum, mnohdy vzdálené rozumu.

Je to místo rozhodování, volby, místo, kde se rodí úmysly.

Je to místo skutečné naší pravdy (o níž nikdo jiný neví).

Je to místo setkání.

Je to místo, kde se uskutečňuje vztah mezi mnou a Bohem.

Modlitba je základní kámen naší víry. V modlitbě se setkávám s tím, který mě stvořil. A proto také on nejlépe mi může vysvětlit různé otázky mého života, vnést světlo do toho, co prožívám.

V modlitbě se setkávám s Bohem, který je živý, a tedy může vstupovat do všeho, co prožívám. Vstupuje do mého života, pokud jej pozvu. Svoji přítomností může pak dané situace posvěcovat či proměňovat (on dokáže proměnit i zlo v dobro).

V modlitbě se setkávám se Bohem, který je svatý, a proto toto setkávání pak posvěcuje mne, můj život a moji rodinu. Modlitba je základem duchovního života křesťana, kdy se toto setkání s Bohem projevuje v konkrétních okamžicích každodenního života.

Svátoost smíření - právní anebo osobní?

Svátoost smíření nelze považovat jen za jedno z mnoha nábožných cvičení, ale za „znamení“, které dal sám Kristus, skrze něž přicházíme do skutečného kontaktu s Bohem (setkání milosrdného Boha s hříšníkem). Kráčet touto cestou k Otci (kterého nám Kristus ukázal) od nás vyžaduje citlivost srdce plného víry. Osvobození se od viny a čistota svědomí není jen plodem našeho konání (vyznání hříchů, lítost nad nimi a rozhodnutí napravit se), ale důsledkem setkání hříšníka s odpouštějícím Bohem.

To, jak přijímáme tuto svátoost, je do jisté míry „lakmusovým papírkem“ celého našeho duchovního života. Proto prvním krokem na cestě vnitřního obrácení a prohloubení duchovního života může být to, že obnovíme přístup ke svátoosti pokání.

V právním pojetí je tato svátoost chápána především jako soud, ve kterém je hříšník obžalovaným a kněz soudcem na místě Božím. U mnohých křesťanů je obraz Boha naplněn představami soudní síně, (kněz = soudce). Tato představa nesmí ovládnout vztahy mezi Bohem a člověkem, jinak je otráví.

Zásadní a prvořadé je osobní pojetí této svátoosti, kdy vidíme Boha jako Otce, Dobrého pastýře, který hledá ztracenou ovečku a přijímá hříšníky vždy s otevřenou náručí. Dobré je si uvědomit Janovu „definici“ Boha: „Bůh je láska.“ V osobním přístupu ke hříchu a svátoosti pokání je člověk chápán jako bytost stvořená z lásky a předurčená k lásce. Člověk je vyzván, aby se připojil k jednotě lásky Nejsvětější Trojice: „Kdo mě miluje, bude zachovávat mé slovo a můj Otec ho bude milovat a přijdeme k němu a učiníme si u něho příbytek (Jan 14,24). Čím hlubší je zde dialog s Bohem, tím více jsme si hříchu vědomi.

Musíme počítat především s postojem srdce, nejde zde pouze o porušení práva, ale o motivaci, o životní postoje, o zvyky, chyby a náklonnost ke zlému. Vnější porušení přikázání tak bude člověk srovnávat s postojem srdce. Všechny hříchy mají původ v lidském srdci (viz. Ježíšova výzva k dokonalosti). V tomto osobním pojetí svátoosti smíření pak bude prvním hříchem člověka vždy lehkovážnost vůči Bohu a jeho slovu, život bez Boha (bezbožný). Prakticky pro nás plyne, že je při zpytování svědomí důležité ptát se nejen na skutek překročení přikázání, ale rovněž na motivaci: Proč? Hříchy na první pohled nevinné tak mohou být projevem velké lhostejnosti člověka k Bohu a zdánlivě „těžké hříchy“ spíše projevem lidské bezradnosti a nouze než skutečným morálním zlem. Nutno brát v potaz také své životní návyky či vlastnosti mé povahy. Nikdy nesmíme zapomenout, že jsme stále posilováni milostí, která nás podněcuje k překročení vlastní reality.

(zpracováno podle: Józef Augustyn – Svátoost smíření)

Z homilií svatého Jana Zlatoústého, biskupa - Patero cest pokání

Chcete, abych se zmínil také o cestách pokání? Je jich poměrně mnoho, jsou různé a odlišné a všechny vedou k nebi.

1, První cestou pokání je odsouzení hříchů: Ty první vypočti své hříchy, abys byl ospravedlněn. Proto také pravil prorok: Řekl jsem: Vyznávám se Hospodinu ze své ničemnosti, a tys odpustil, co jsem zavinil hříchem. Musíš tedy i ty odsoudit to, čím jsi zhřešil; Pánu to postačí k ospravedlnění. Vždyť kdo odsoudil to, čím zhřešil, neupadne už tak snadno znovu do stejného hříchu. Podněcuj žalobce ve svém nitru, vlastní svědomí, abys jednou neměl žalobce před soudnou stolicí Páně.

2, Nuže to je jedna výtečná cesta k pokání. Ale ani ta další není o nic horší: Nemysleme na křivdy utrpěné od nepřátel, ovládejme hněv a odpouštějme provinění svým spoluslužebníkům. Pak bude i nám odpuštěno, čeho jsme se dopustili vůči Pánu. A to je další způsob usmíření hříchů. Bylo to přece řečeno: Jestliže odpustíte těm, kdo se vůči vám provinili, váš nebeský Otec odpustí i vám.

3, Chceš znát i třetí cestu pokání? Je to vroucí a správná modlitba, vyvěrající z hloubi srdce.

4, A chceš-li poznat i čtvrtou, budu mluvit o milosrdenství, neboť to má značnou a mnohonásobnou moc.

5, A konečně ani skromnost a pokora nepotlačují hříšnou přirozenost méně než všechno to, o čem už byla řeč. Dosvědčuje to celník: o dobrých skutcích mluvit nemohl, místo všeho tedy prokázal pokoru, a tak se zbavil tíživého břemene hříchů.

Nuže, ukázali jsme pět cest pokání: první je odsouzení hříchů, druhou jdeme, když odpouštíme svým bližním jejich provinění, třetí spočívá v modlitbě, čtvrtá v milosrdenství a pátá v pokoře.

Neotálej tedy a každodenně kráčeť všemi těmi cestami. Vždyť jsou to cesty příhodné a nemůžeš se ani vymlouvat na chudobu, naopak, i kdybys žil chuději než všichni ostatní, stejně se můžeš přestat hněvat jako být pokorný nebo se upřímně modlit či odsuzovat hříchy; v žádném případě ti chudoba nebude na překážku. O čem tu mluvím? Že ani při oné cestě pokání, kde je třeba vynakládat majetek, (mám na mysli almužnu), že ani tam nám chudoba nebrání jednat podle přikázání. To přece prokázala vdova, která dala dva haléře.

Když jsme tu tedy poznali způsob, jak máme léčit své rány, užívejme těch léků. Tak znovu nabudeme opravdového zdraví, s důvěrou se budeme moci účastnit svaté hostiny, s velikou slávou vykročit vstříc Kristu, králi slávy, a z milosti, milosrdenství a dobroty našeho Pána Ježíše Krista trvale dosáhnout věčné blaženosti.